

– прагматичні (регламентують повсякденне спілкування): телефонні розмови, рецепти, інструкції, етикетки, листи, телеграми, короткі біографії, факси, реклама, повідомлення, розклад, білети, програми телепередач;

– публіцистичні: короткі репортажі, статті (газетні), науковопопулярні статті, інтерв'ю [2, с. 196].

Отже, у статті розглядаються питання загальної характеристики іншомовної компетентності у техніці читання, методи, труднощі та види текстів. Також розглянуті компоненти, які впливають на формування компетентності у техніці читання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика : підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. та ін. за загальн. ред. С. Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 2013. – 590 с.

2. Гальскова Н. Д. Теория обучения иностранным языкам. Лингводидактика и методика : учеб. пособие [для студ. лингв. ун-тов и фак. ин. яз. высш. пед. учеб. заведений] / Н. Д. Гальскова, Н. И. Гез. – М. : Изд. центр «Академия», 2009. – 336 с

3. Фоломкина С. К. Обучение чтению на иностранном языке в неязыковом вузе / С. К. Фоломкина. – М. : Высшая школа, 2005. – 255 с.

Бець В. І.

група АМ–42 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд.пед.наук, доцент Шенітчак В. А.

НАВЧАННЯ ДРУГОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У СЕРЕДНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ

Сьогодні знання іноземних мов є однією з суттєвих ознак фахівця. Попит на іноземні мови постійно зростає. Мовні школи, курси, культурні центри інших держав користуються популярністю громадян України, але й державна система освіти, виконуючи рекомендації Ради Європи, теж залучена до процесу підвищення рівня іншомовної освіти українців уже в загальноосвітній школі. Проте навчання другої іноземної мови в школах викликає дуже багато питань на рівні організації навчання, на рівні визначення змісту й на рівні використання релевантних методів, адже навчання другої іноземної мови суттєво відрізняється від навчання рідної та першої іноземної, а, зважаючи на двомовність українських громадян, слід вибудовувати навчальний процес з урахуванням ще й фактора двомовності.

Безсумнівним є позитивний вплив уже вивчених мов на вивчення наступної іноземної мови. Але в цьому контексті не слід забувати також і про те, що наявний лінгвістичний потенціал може також здійснювати й негативний вплив на засвоєння подальших мов. Як слушно зауважує Л. Цвяк, інтерференція може охоплювати всі аспекти мови (на рівні лексики, граматики, фонетики, синтаксису), але не однаковою мірою [3, с. 186]. Це залежить від декількох факторів: від того, наскільки схожі відомі мови на нову іноземну, чи є вони спорідненими; наскільки сформованою є іншомовна комунікативна компетенція в кожній із відомих мов, адже малорозвинена компетентність у першій іноземній мові при вивченні другої є радше перешкодою; Вихідним моментом у сфері поглиблення та розширення мовних знань є питання, які явища, елементи та структури першої, другої та наступних іноземних мов, а також і рідної мови слід залучати в навчальний процес із метою побудови так званих «трансферних мостів» [4, с. 55–67].

Профілізація школи на сьогоднішній день є одним із важливих напрямів модернізації української загальної освіти. Уведення профільного навчання у молодших (1–4-х) класах загальноосвітніх навчальних закладів обумовлено сучасними тенденціями розвитку

національної освіти, соціальним замовленням до школи з боку держави та суспільства, соціально-економічним і соціально-культурним розвитком України, а також аналізом позитивного досвіду шкільної освіти зарубіжних країн.

Профільне навчання також розглядається як засіб диференціації та індивідуалізації навчання, що дає змогу шляхом змін у структурі, змісті та організації освітнього процесу забезпечити повніше врахування інтересів, нахилів і здібностей учнів, створення умов для навчання учнів класів відповідно до їх інтересів і намірів щодо продовження освіти в наступних класах, а профільна школа є лише певною формою досягнення цієї мети [1; с. 67].

Диференціація – одна з ключових проблем організації сучасної школи, об'єкт що найгострішої полеміки педагогів багатьох країн світу. Різні, інколи важко сумісні погляди на ідею диференційованого навчання певною мірою відображають дві протилежні тенденції в розвитку сучасної освіти. Одна з них – інтеграція, яка вимагає від кваліфікованого працівника широкої загальної культури й поінформованості в багатьох суміжних галузях. Друга тенденція заперечує універсалізм в умовах постійного збільшення наукових і фахових знань, наголошуючи на спеціалізації, яка не лише сприяє розвитку продуктивних сил, науки та культури, а й враховує різноманітність задатків і здібностей людини, її індивідуальні нахили до того чи іншого виду діяльності [2; с. 56].

Модернізація національної шкільної освіти, пов'язана із запровадженням профільного навчання, вимагає якісних змін у професійній підготовці вчителя іноземної мови. Нинішня школа, як ніколи, потребує ініціативних, творчих, креативних, мобільних педагогів, готових до постійної самоосвіти і саморозвитку, пошуку ефективних форм навчання, орієнтованих на інноваційні педагогічні технології.

Отже, успішна реалізація профільного навчання учнів початкової школи (створення нормативно-правової бази, навчально-методичного забезпечення, фінансування тощо) потребує системної і дієвої співпраці управлінців освітою, науковців і всіх учасників навчально-виховного процесу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика : підруч. для студ. лінгв. унів. і фак. ін. мов вищих навчальних закладів. О. Б. Бігич, Н. Ф. Бориско, Г. Е. Борецька [та ін.] ; під заг. ред. С. Ю. Ніколаєвої. К. : Ленвіт, 2013. 590 с.
2. Бим И. Л. Профильное обучение иностранным языкам на старшей ступени общеобразовательной школы: проблемы и перспективы И. Л. Бим. М. : Просвещение, 2007. 168 с.
3. Цвяк Л. В. Особливості навчання другої іноземної мови у вищому правоохоронному навчальному закладі. Л. В. Цвяк. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2011. Випуск 22. С. 185–188. (Серія: Педагогіка, соціальна робота).
4. Deutsch als zweite Fremdsprache [G. Neuner, B. Hufeisen, A. Kursisa, N. Marx, U. Koithan, S. Erlenwein] Fernstudieneinheit 26. Berlin; München; Wien; Zürich; New York: Langenscheidt, 2009. 176 s.

Бодак М. В.

група мСОАМ–11 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд.пед.наук, доцент Дацків О. П.

ГРА ЯК ГОЛОВНИЙ ЧИННИК МОТИВАЦІЇ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Знання іноземної мови є дуже актуальним, і особливо ефективним є вивчення іноземної мови на початковому ступені навчання. Виходячи з особливостей психологічного розвитку молодших школярів, у яких емоційна сфера переважає над інтелектуальною, не можна недооцінювати потенціал гри у навчанні іноземної мови. Гра є способом створення позитивної